

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1397/2023
17.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Град ..., чији је пуномоћник Стефан Нешић, адвокат из ..., против туженог „Euro Alliance Tunnels JSC“ Софија, Република Бугарска, Огранак Београд, чији је пуномоћник Драган Јасика, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1192/2022 од 02.09.2022. године, у седници одржаној 17.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1192/2022 од 02.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П1 3/21 од 27.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог број .. од 15.07.2019. године, као незаконито. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди према туженом да је засновао радни однос код туженог на неодређено време на радном месту ... почев од 25.02.2019. године и да се туженом наложи да ово право призна тужиоцу и врати га на рад на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима, као неоснован. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да на име трошкова парничног поступка туженом исплати износ од 103.500,00 динара са законском затезном каматом у смислу члана 277. ЗОО, почев од дана извршности одлуке о трошковима поступка па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1192/2022 од 02.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), па је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог, радио непрекидно од 10.12.2015. године до 15.07.2019. године, по више уговора о раду на одређено време, и то до 15.02.2017. године на пословима ..., а од 16.02.2017. године на пословима Решењем туженог број .. од 15.07.2019. године, тужиоцу је престао радни однос због истека времена на који је радни однос заснован, односно због окончања привременог повећања послова због којих је и заснован радни однос на одређено време. Сви уговори у периоду од 16.02.2017. године до дана престанка радног односа закључивани су на одређено време због привременог повећања обима посла, са том разликом што су уговори до 16.08.2018. године у уводном делу садржали одредбу да се закључују на основу члана 33. Закона о раду, а од 16.08.2018. године на основу члана 33. и члана 37. став 4. тачка 2. Закона о раду. Тужени је био један од извођача радова на пројекту „Југ“, чији инвеститор је Коридори Србије, на деоници – изградњи тунела Предејане и Манајле, која је пуштена у саобраћај дана 18.05.2019. године. Након пуштања у саобраћај наведене деонице свим запосленима туженог на градилиштима је у току маја, јуна и јула 2019. године престао радни однос, а након овога остали су да раде само неколико запослених у администрацији чији се број постепено смањивао.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиоца у целини одбили, налазећи да је тужени доказао да је уговоре закључивао ради обављања послова на пројекту који рад на одређено време у складу са одредбом члана 37. став 4. тачка 2. Закона о раду, може да траје дуже од 24 месеца и не може довести до прерастања радног односа на одређено у време у радни однос на неодређено време. Тужени је страном правно лице, које у Србији послује преко свог огранка, као извођач радова на деоници – изградњи тунела Предејане и Манајле инвеститора Коридори Србије, где је тужилац као радник туженог и обављао послове. Радови на овом пројекту су окончани 18.05.2019. године, када је деоница пуштена у саобраћај, па је тужилац био ангажован по основу уговора о раду на одређено време управо за рад на том пројекту.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 37. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05... 75/14), прописано је да уговор о раду може да се закључи на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба (став 1.). Послодавац може закључити један или више уговора о раду из става 1. овог члана на основу којих се радни однос са истим запосленим заснива за период који са прекидима или без прекида не може бити дужи од 24 месеца (став 2). Ставом 4. наведеног члана, прописани су изузеци од става 2. овог

члана, када рад на одређено време може да траје дуже од 24 месеца, а један од изузетака је у тачки 2. за рад на пројекту чије је време унапред одређено, кад рад траје најдуже до завршетка пројекта, а ставом 6. да ако је уговор о раду на одређено време закључен супротно одредабама овог закона или ако запослени остане да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за који је уговор закључен сматра се да је радни однос заснован на неодређено време.

Одредбом члана 175. тачка 1. Закона о раду, прописано је да радни однос престаје истеком рока на који је заснован.

У конкретном случају, тужилац је код туженог био радно ангажован на одређено време и то на пословима ... до 15.02.2017. године, а након тога на пословима ... ради обављања послова на пројекту, будући да је тужени био један од извођача радова на пројекту „Југ“, чији је инвеститор Коридори Србије, на деоници – изградњи тунела Предејане и Манајле, где је тужилац и обављао радне задатке, а који пројекат је окончан 18.05.2019. године када је деоница пуштена у саобраћај. Стога су правилно нижестепени судови применом одредбе члана 37. став 4. тачка 2. Закона о раду закључили да наведени радни однос на неодређено време не може прерасти у радни однос на неодређено време, односно да је сходно члану 175. тачка 1. Закона о раду правилно одбијен тужбени захтев за поништај решења туженог број .. од 15.07.2019. године, којим је тужиоцу престао радни однос због истека времена на који је радни однос заснован и враћања на рад.

Неосновани су наводи ревидента којима се оспорава фактички примена одредбе члана 37. став 4. тачка 2. Закона о раду указивањем да је тужилац радио у временском периоду од 16.02.2017. године до 15.07.2019. године и да није наведено да ради по пројекту, јер се оваквим наводима ревизије фактички оспорава утврђено чињенично стање, што не може бити ревизијски разлог на основу члана 407. ЗПП.

На основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**